

Partier paa et bredt Grundlag kom til Forstaaelse af, hvor det var muligt at mødes. Vi er gennem dette halve Aar dog naaet dertil, at der i Aften stod en Venstremand frem og sagde, at han nu saa Nødvendigheden deraf. Jeg vil haabe, der bliver flere, der er enige med ham deri.

Handelsministeren (Slebsager): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremdrog igen Spørgsmaalet om de borgerlige Partier kontra Socialdemokratiet. Jeg tror, jeg nævnte før, da jeg havde Ordet, at den første, der saa vidt jeg husker, har draget denne Skellinie, var K. M. Klausen, som i 1910 sagde: Imellem dem og os er en dyb Kløft, og dermed mente han selvfølgelig, at Socialdemokratiets Samfundsopfattelse var dybt forskellig fra samtlige borgerlige Partiers uden Hensyn til den Uenighed, som kunde være mellem disse indbyrdes. Det er ud fra den Betragtning, jeg har udtalt, at selv om Uoverensstemmelserne indenfor de borgerlige Partier kan være store paa visse Omraader, saa staar de dog hinanden nærmere i deres Grundopfattelse af Samfundsforholdene og Samfundsforholdenes Udvikling, end de staar Socialdemokratiet. Men jeg hører jo altsaa, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mener i alle Tilfælde, at det radikale Venstre ikke vil være med. Jeg har heller aldrig sagt, at jeg mente, at det radikale Parti vilde være med, men jeg har sagt, at jeg følte mig overbevist om, at mange forstandige Radikale vilde slutte sig til den nævnte Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde ogsaa, at jeg havde ment, at man alene gennem Nedsættelse af Arbejdslønnen kunde bringe Skotøjsindustrien til at blive konkurrencedygtig. Det har jeg ikke udtalt; jeg har sagt, at Arbejdsudgifterne, Handelsudgifterne og andre Udgifter var for høje, at adskillige Virksomheder var slaaget for stort op og havde for mange gamle Skader at trække om med til, at de kunde tilpasse sig efter Forbrugets Krav. Men det er det, Industrien er nødt til at gøre: at tilpasse sig efter Forbrugets Krav for at blive konkurrencedygtig, indrette sig med Omkostninger, saaledes at de kan blive konkurrencedygtige. Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, som spurgte, hvorvidt man skal tilpasse sig efter Amerika eller Czekoslovakiet, at jeg stadig har draget Sammenligning med os omgivende Lande, med Lande med en fulgdod Valuta, som vi har: Sverige, Tyskland og Holland. Det er disse Lande, jeg har ment, man skal søge

at tilpasse sig efter, saa at man kan blive konkurrencedygtig overfor dem. Ingen kan have Ønske om, at Arbejdslønnen skal sættes ned, tværtimod; er man i Stand til at præstere Arbejde i den Udstrækning, at Udgiften pr. Produktionsenhed ikke bliver større her i Landet end i disse os omgivende Lande, kan ingen have noget imod, at der betales en højere Arbejdsløn, end der betales disse Steder.

Maa jeg endelig — jeg skal fatte mig meget kort, vi er jo kommet ud paa Aftenen — gøre et Par Bemærkninger til min Partifælle det ærede Medlem Hr. Tange, som nævnte en Række Ting, hvorom han mente, der kunde og burde forhandles og burde have været forhandlet. Jeg gør opmærksom paa, at alle disse Ting, som det ærede Medlem Hr. Tange omtalte, havde jeg nævnt i mit første Foredrag. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem hørte det, men jeg har omtalt, at vi fra vor Side var villige til at gaa med til Garanti for Laan til Koncentration af Virksomheder, til teknisk Forbedring af Virksomheder o. s. v. Jeg har sagt, at vi har forøget Eksportkreditten, saaledes at den nu er oppe paa 40 Mill. Kr., hvorved den altsaa er fuldt tilstrækkelig, saaledes som Forholdene ligger. Og de andre Ting, som det ærede Medlem omtalte, havde jeg for mit Vedkommende ogsaa omtalt, og udtalt min Villighed til at være med i Forhandling om og søge ordnet paa Grundlag af dette. Det er altsaa ingenlunde saaledes, at vi har været uvirksomme, og ingenlunde saaledes, som det ærede Medlem Hr. Stauning antydede, at vi overfor Spørgsmaalet om Garanti for Laan har siddet ganske roligt og ingenting gjort. Det ærede Medlem Hr. Stauning tager ganske fejl; jeg har i de sidste Dage ført Forhandlinger med Folk indenfor Industrien, som paatænkte Koncentration og muligt ønskede Garanti for Laan. Jeg har ført Forhandlinger med dem om disse Spørgsmaal, om der var Mulighed for allerede paa nærværende Tidspunkt at finde et Grundlag, paa hvilket jeg kunde gaa til Rigsdagen og søge Bemyndigelse til at give en saadan Garanti for Laan. Om det bliver muligt, kan jeg ikke sige for Øjeblikket.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til dette, og jeg vil blot svare det ærede Medlem Hr. Stauning paa en Bemærkning, han fremsatte til sidst overfor mig, om, at jeg for mit Vedkommende havde sagt, at jeg maatte fraraade, at de stillede Forslag blev vedtaget. Det var ikke nok, sagde det ærede Medlem, at Ministeren fraraadede; han spurgte: kan Ministeren modtage Forslagene, og vil han føre dem over i Lands-